

Thiên
Anh
Hùng

Ca

K
Q
V
N
C
H

Phi Vụ Rescue

tiền nhậu
ngàn đặm
cũng chia phôi

Firebird24

Lời mở đầu: Bao năm đã trôi qua như một thoáng mây bay, với tuổi đời chóng chắt và mái tóc đã ngã màu sương khói . Ký ức của một thời chinh chiến giờ đây lập loè như những ánh mắt hoả châu . Mơ ước thật nhiều tưởng chừng như vô hạn nhưng cuối đời ngậm ngùi tìm lại chẳng có là bao . Đây là một câu chuyện có thật nhưng chẳng may ngày tháng, danh xưng, địa danh và tên người cũng phai mờ theo năm tháng . Nếu có điều chi sơ sót, kính mong quý độc giả niệm tình tha thứ cho .

Thành thật cảm ơn NT Lê Văn Sùng và Phi Vân 5, Nguyễn Văn Bé đã cho biết thêm chi tiết về ngày tháng cũng như tên của Phi Hành Đoàn đã vị quốc vong thân tại phía Nam Sầm Giang. Hoa Tiêu là Th/U Liêu Văn Điều, Quan Sát Viên là Đ/U Nguyễn Ngọc Đạm, thuộc PĐ 116. Cả hai đang làm việc với Sư Đoàn 7 Bộ Binh, trong lúc xuống thấp để quan sát công sự và hầm hố của địch đã bị trúng đạn đại liên, phi cơ rớt liền tại chỗ. Firebird24.

Phi đoàn tôi có bốn phi đội nhưng lúc nào cũng có một phi đội được đi phép nên chỉ có ba phi đội túc trực để tham dự những cuộc hành quân ở vùng IV chiến thuật mà thôi . Mỗi phi đội sau khi về phép, ngày đầu tiên đi bay lại sẽ đảm nhiệm những phi vụ có ưu tiên 1, ngày hôm sau sẽ là 2, và rồi là 3, 4 và 5 . Có nghĩa là đi bay 5 ngày, gồm cả trực bay đêm sẽ được nghỉ 2 ngày. Nếu chọn nghỉ ở Saigon, sẽ có trực thăng đưa đón, những phi hành đoàn mà quê quán ở vùng IV thì phải tự túc hoặc xin đi quá giang những phi cơ trực thăng khác có phi vụ bay ngang quê nhà mình . Nếu quê nhà ở vùng ngoài thì nghỉ ngơi tại chỗ.

Hình như đây là sự sắp xếp có từ thời cổ Chuẩn Tướng Ánh để các phi hành đoàn Trực Thăng có đủ thời gian nghỉ dưỡng sức sau những ngày bay hành quân dài đằng đẵng . Bay trực thăng thời chinh chiến là phải làm cho hết việc chứ không có giờ giấc ấn định gì cả . Thường thì những đơn vị Bộ Binh sử dụng trực thăng ít khi nào cho về sớm . Sáu giờ sáng, Sĩ Quan Trực đánh thức dậy đi bay, chiều về đến phi trường lúc 7, 8 giờ tối là chuyện bình thường. Ưu tiên từ 1 tới 4 là bay hành quân với hợp đoàn, mỗi hợp đoàn thường có ít nhất 1 trực thăng C&C (Control and Command), 3 trực thăng võ trang và 6 trực thăng để chở quân, tiếp tế v.v... Ưu tiên 5 thường là những phi vụ bay một mình, có thể là bay biệt phái cho tiểu khu, chi khu, trực bay Rescue v.v... ngày hôm sau xuống ca sẽ được nghỉ 2 ngày.

Hôm ấy là ngày 26 tháng 1 năm 1973, hôm sau là ngày ký Hiệp Định Paris. Tôi được cất bay làm hoa tiêu phụ cùng trực phi vụ Rescue với Tr/U Các từ 6 giờ sáng đến 6 giờ chiều . Phi vụ Rescue tương đối nhàn hạ vì chỉ khi nào có phi cơ bị rớt ở vùng IV thì Phi Hành Đoàn (PHĐ) Rescue mới phải cất cánh lên vùng và bằng bất cứ giá nào cũng phải bốc PHĐ lâm nạn (còn sống hay đã tử trận) về căn cứ theo truyền thống „KQ không bỏ anh em, không bỏ bạn bè“. Có một vài trường